

εἰσι τὰ θεμέλια ἐνὸς ναοῦ, μία πεντώροφος οἰκία ἀρχαίου Ῥωμαίου, ἧς διατηροῦνται κάλλιπτα αἱ κλίμακες καὶ πολλὰ ἀγάλματα ἐκ τούτων μεγάλην τεχνικὴν ἀξίαν λέγεται ὅτι ἔχει τὸ ἄγαλμα νέου Ἡρακλέους, οὐ δυστυχῶς ἐλλείπει ἡ κεφαλή.

— Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς ἐν Βερολίῳ «Ἐφημερίδος τῶν Σπουδαστῶν (Studentenzeitung) περιέχει ἀπογραφικὴν σημείωσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς γερμανικοῖς πανεπιστημίοις διδασκόντων καθηγητῶν. Ἐκ ταύτης συνάγεται, ὅτι τὸ ἐν Μονάχῳ πανεπιστήμιον ὑπερτερεῖ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν (69) πάντα τὰ λοιπὰ ἂν δὲ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιρῶσιν οἱ ἐξ καθηγηταὶ τῆς δασονομικῆς σχολῆς, τότε πλείστορους τακτικούς καθηγητὰς ἔχει τὸ ἐν Βερολίῳ (65), καὶ ἴσους τὸ ἐν Λειψία (63)· κατόπιν ἔρχονται τὰ ἐν Σπρασβούργῳ (60), ἐν Γοτίγγῃ (58), Βόννῃ (54) καὶ Βρεσλάου (53). Διάφορος ὅμως εἶνε ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τὸ ἐν Βερολίῳ πανεπιστήμιον ἔχει τόσους ἐκτάκτους, ὅσους τὸ ἐν Μονάχῳ τακτικούς (69), τὸ ἐν Λειψία 37, τὸ ἐν Βρεσλάου 30, τὸ ἐν Αἰδελβέργῃ 29, τὸ ἐν Βόννῃ 28, τὸ ἐν Γοτίγγῃ 24, ἐνὸς τὰ Βρυξελῶν πανεπιστήμια ἔχουσιν πολλὰς ὀλιγωτέρας, ἦτοι τὸ ἐν Μονάχῳ 9, τὸ ἐν Ἐρλάγγῃ 12, τὸ ἐν Βυρσοῦργῳ 6. Ὑποψηφίται δὲ διδάσκουσιν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Βερολίνου 77, ἐν τῷ τῆς Λειψίας 52, ἐν τῷ τοῦ Μονάχου 39, ἐν τῷ τῆς Γοτίγγῃ 33, ἐν τῷ τοῦ Βρεσλαῖου 31. Ἡ δυσαναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν πρὸς τὸν τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν, προέρχεται ἐκ τούτου, ὅτι ἐν Βρυξελῶν εἶνε ὠρισμένος ὁ μισθὸς τῶν ἐκτάκτων, μικρὸν κατώτερος τοῦ τῶν τακτικῶν, ἐνὸς αἱ λοιπαὶ κυβερνήσεις ὀρίζουσι κατὰ βούλησιν αὐτῶν.

— Τὸ ἔγκριτον γερμανικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα «Auf der Höhe angeklagt», ὅτι ὁ ἀδμοσιεύσις προσεχῶς μετὰφρασιν τῆς «Λουομένης Ῥωμαίας», διηγηματίου τοῦ αἰοῦμου Σπυρίδωνος Βασιλειάδου.

— Ἐξεδόθη ὁ Α' τόμος τῶν φιλολογικῶν μελετῶν τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου Ἰέννης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Commentationes philologicae Leneusis» (Vol. I. Lipsiae) περιέχων φιλολογικὰς καὶ ἱστορικὰς διατριβὰς ἀξίας μελέτης ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν φιλολόγων καὶ ἱστορικών.

— Σύντονα μέτρα ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. Λομβάρδος ὅπως ὅσον ἔνεστι ἀποτελεσματικώτερον κατασχῆσιν τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς γυμναστικῆς, ὅπερ μετ' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τίνος διδάσκεται. Πρὸς τοῦτο ἀνέγραψεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἱκανὸν ποσὸν ὑπὲρ συστάσεως γυμναστηρίων καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις γυμνασίοις τοῦ κράτους. Διατάζει δὲ καὶ τὴν ἐν Ἀθῆναις ἴδρυσιν τοιοῦτον ἐγγὺς ἐκάστου γυμνασίου. Τὸ δὲ κεντρικὸν ἐνταῦθα Γυμναστήριον ὅπερ μετὰ ταῦτα χρησιμεύσει εἰς ἀσκησιν τῶν πολιτῶν καὶ φοιτητῶν καὶ εἰς φωτώριον διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς θέλει πλουτισθῆναι δεόντως. Ἦδη δὲ τοὺς δύο τοῦτους φερινούς μῆνας διατάσσονται νὰ προπαρασκευασθῶσιν ἐν αὐτῷ οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου, ἵνα προσκτησάμενοι τὰς ἀναγκαίας γνώσεις τῆς διδασκαλίας δυνήθωσι νὰ μεταδώσωσι ταύτας εἰς τὰ σχολεῖα, ὅπου ὁ ἀδιορισθῶσιν.

— Παρέλαβεν ἡ ἀρχαιολογικὴ εἰσαγγεῖα διὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἔτι ἐπὶ τὰ κινδύτια αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων πολυτιμοτάτων, ἃς ἀπέστειλεν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχεν ἐξασφαλίσαι ἐντὸς τῆς «Ἑλλάδος», ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ φιλογενέστατος κ. Ι. Δημητρίου· παρακαλεῖ δὲ ὁ γενναϊώδους ἀνὴρ νὰ μὴ ἀνοιγῶσι, πρὶν τελεῖσθαι καὶ τὸν κατάλογον αὐτῶν. Κατετέθησαν προσωρινῶς ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ ἡμῶν μουσεῖῳ.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ Α' τμήματος κ. Κ. Ἀργυρίου ἀνεκαλύφθη ὠραῖον ἄγαλμα, ἀκέφαλον δυστυχῶς, ἐκεῖ ὅπου ἀνεσκάπτετο ὁ γῶρος τῆς ἀποταφωθεῖσης οἰκίας τοῦ κ. Σταθοπούλου κατὰ τὴν συνοικίαν Πλάκας.

BIBLIA

2590. Ἔστια. Ἐκδόσις κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'· Τόμος ΙΔ', 4 Ἰουλίου 1882. Ἀριθ. 340 (288). Λεπτὰ 25. Ἀθῆναις, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4^α, σελ. 16. Περιεχόμενα: — Ἡ πρώτη ἀπάτη, ὑπὸ Χαράλαμπος Ἀννίνου. — Ἀλφόνσου Δεκανδῶλ. Σκέψεις περὶ Δάρβιν. Μετάφρ. Θ. δὲ Κελδράγγ. — Ὁ φίλος μου Μερτρέ, διήγημα ἐκ τῶν τοῦ François Coppé. — Ἐθνικὸι ἀγῶνες

σκοποβολῆς ἐν Λωζάννῃ τῆς Ἑλβετίας. — Ἀγροτικαὶ ἐπιστολαὶ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνῃ. — Ἄνετον πνεῦμα. — Ἀλλήθαια. — Σημειώσεις.

2591. Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ παρθενωγείοις μαθητευόντων, μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Γ. Α. Παπαδοσολεῖου καθηγητοῦ τοῦ 6^ο ἐν Ἀθῆναις γυμνασίου. Τεύχος Α'. Ἐν Ἀθῆναις 1882. σ. δ' 186. [Ἡ ἀγγελλομένη Χρηστομάθεια εἶναι ἐκ τῶν ἀναντηρήτως ἀρίστων διδακτικῶν βιβλίων τῶν παρ' ἡμῖν ἐκδομένων καὶ ὅλου, εἶναι δὲ γνωστὸν τοῖς ἀναγνώταις τοῦ Δελτίου ὅτι δὲν ἔχομεν πάντοτε καλὴν γνώμην περὶ τῶν τοιούτων βιβλίων. Καὶ εἰς τὸ εἶδος δ' αὐτῆς κρινομένη, ὡς Χρηστομάθεια, πολλὰς ἔχει τὰς ἀρετάς. Διότι πρῶτον μὲν ἡ ἐκλογή τῆς ὕλης ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀρίστα καὶ ἀρμοδιώτατα ἔχουσα πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται, τὰ συλλεγέντα δηλαδὴ τεμάχια εἶναι, ἀν μὴ πάντα εἰς ἀττικῶν συγγραφέων εἰλημμένα, πάντως ὅμως γλώσσης καθαρᾶς καὶ ὅσον ἐνδέχεται καταληπτῆς καὶ καταληπτότατα ὅχι μόνον εἰς τὸ νὰ μορφώσωσι τὸ ἦθος τῶν παιδευομένων, ἀλλὰ καὶ τὴν προσοχὴν καὶ αὐτῶν καὶ παντὸς ἀναγνώστου νὰ ἐλκύσωσι διὰ τὸ ποικίλον αὐτῶν καὶ τὸ τεργνόν. Ἐπειτα δὲ ἡ τοῦ κειμένου παρασκευὴ καὶ ἐπεξεργασία ἐγένετο ὅχι ἀταλαιπώρους καὶ ἀνεπιστημόνας, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μετὰ πάσης τῆς κριτικῆς καὶ ἐπιμελείας, πολλῶν παραλοῦ εἰσαχθεῖσάν εἰς τὸ κείμενον διορθώσεων, εἰς αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου, εἴτε ἄλλων λογίων, ὧν διορθώσεων πῖναξ κριτικὸς παρετέθη ἐν τέλει. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ πῖναξ σημειωμένων ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὸ κείμενον σημειώσεις οὐκ ὀλίγα θὰ ἴδῃ τὰ τεμάχια τῆς ὑπὸ τοῦ λογίου ἐκδότου γενομένης πρ ο σ ω π ι κ ῆς καὶ ἀληθινῆς ἐργασίας. Χαίρετιζόμεν τὸ βιβλίον τοῦτο ὡς ὠνόν ἀρίστον προόδου ἐν τοῖς διδακτικῶς ἡμῶν βιβλίοις. Σ. Κ. Σ.]

2592. Ernest Curtius. Histoire Grecque. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la faculté des lettres de Paris, Tome cinquième. Paris, Ernest Leroux, editeur, 28, rue Bonaparte, 1882. 80, p. 81-160.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1672.

Ἐνὸς δὲν εἶμαι ἄνθρωπος, οὐδὲ θηρίον εἶμαι, Δεσμώτης φέρομαι παντοῦ καὶ εἰς ἀλύσις κείμαι, Σιγῶ, ἀλλ' ὅταν κινήθω ὁ ἄψους καὶ πηδῶσι, Ἐκείνους ὅπου μὲ κρατοῦν, ἴς τὸν τόπον θὰ κρατήσω. Ἄν δύο κόψης γράμματα ἀπὸ τὸ ὄνομά μου, Ἐνὸς δὲν εἶμαι πτερωτὸν, ἀνοίγω τὰ πτερά μου, Κ' ἐμπίπτω εἰς τὰ δίκτηα τῶν κνηθῶν ὡς βρῶσις, Ἴα πρῶτά μου καὶ ἔσχατα ἂν τεχνικῶς ἐνώσης.

1673.

Savez-vous quel est l'événement historique qui a fait le plus renchéir le draps ?

ΔΥΣΕΙΣ

1669.

Ὁ ἀπερίσκεπτος καὶ ἄκαιρος ζῆλος ὁμοιάζει ἄνθρωπον, ὅστις ἐξεγειρεῖ ἄρρωστον κοιμώμενον, ἵνα ἐρωτήσῃ αὐτὸν πῶς ἔχει.

(Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ λογίου τούτου γίνεται τιθεμένων κατὰ σειράν πρῶτον ὅλων τῶν κεφαλαίων γραμμάτων, καὶ μετ' αὐτὰ ὅλων τῶν μικρῶν).

1670.

Κ λ ἦ μ α — Σ τ α φ ὄ λ ι — Κ ρ α σ ί .

1671.

Ἄ ρ α β ὀ σ τ ο ς .